

jaa vil man fuldstændig overbebyrde Embedet. Det er saaledes nu ofte Tilfældet, at der forrentes og amortiseres Byggeaaen; og om endskønt man i den senere Tid har været meget facil i den Henseende, hviler der paa nogle Skovridergaarde en Byggegæld til et Beløb af ca. 370 Kr. aarlig, paa nogle Skovfogedboliger indtil c. 180 Kr., og paa enkelte Ophvsnmands-Boliger indtil 50—60 Kr. aarlig. Det er virkelig for meget efter de Mænds Lønning. Jorden er nemlig kun et Appendix til Lønnen. En Mand, der skal passe et stort og ansvarsfuldt Embede, har ikke Tid til at drive Jorden, saaledes som en Mand, der forpagter Jord, for at saa det mest mulige ud af den; han har nærmest kun Befordringsgodtgørelse og visse Emolumenter ud deraf. Det er fuldstændig urimeligt at paastaa, at man skal kunne faa 25—30 Kr. pr. Ld. Land ud af en saadan Skovridergaard eller et saadant Skovfogedsted. Man er endog saa gaaet saa strengt til Værks, at, naar der har vist sig ikke at være Vand i en Brønd, og den vedkommende Mand har gjort et Laan i den Anledning, uden at opnaa at faa Vand, saa har han igen maattet laane af Statskassen, og der har saaledes paa et enkelt Skovridersted været optaget Brøndlaan til ikke mindre end ca. 80 Kr. aarlig Afgift. Det synes dog at være for haardt. Det, der forekommer mig at være det afgørende, er, at dette Forhold i Virkeligheden af Lovgivningen har været paatænkt ordnet saaledes, at de paagældende skulde have fri Bolig, ikke en Bolig behøvet med bethdelig Byggegæld, og det forekommer mig ikke at være heldigt, at der nu lovgives paa Finansloven om, hvorledes dette Forhold nærmere skal være. Skal der ske Forandring i den Henseende, maa der vist helst nye Lovregler til. Der kan mulig være Spørgsmaal om, at der et enkelt Sted er Grund til at fravige de almindelige Regler, at en Brugers Bedlighedspligt ikke gælder Nybygninger, det ved jeg ikke, men det kan tænkes. Men i alt Fald, paa Finansloven, tror jeg, man vil indrømme, at det ikke er heldigt, saa at sige, at skære alle over en Kam og afgøre Spørgsmaalet paa en generel Maade. Det skulde meget glæde mig, om den ærede Ordfører kunde love, at dette Spørgsmaal skulde blive taget under Overvejelse endnu en Gang, thi deri vilde der ligge en Anledning af, eller derved kunde man naare Forventning om, at kunne faa Spørgsmaalet løst paa en for de paagældende mere billig Maade. Thi naar Udvalget vilde trænge lidt mere til Bunds i dette Spørgsmaal, vilde det sikkert komme til Ekstendelse af, at der er gjort de paa-

gældende Uret. Thi, selv om Bidraget bliver sat ned til $\frac{1}{6}$, er det dog efter min Opfattelse ubilligt, og det er altsaa 16 pCt. for meget, man vil kræve af de paagældende.

J. C. Christensen: Der er en Gang sagt til mig for ikke saa ret længe siden, at, naar en Gang dette Ministerium gif sin Vej, havde vi dog tilbage her en hel Del Mindesmærker om dets Virksomhed i den Tid, det har regeret. Og saa nævntes det, hvad det var for Mindesmærker. Der blev nævnt Frilageret, Kunstmuseet, Jernbanebygninger, Kirker o. s. v., og dertil svarede jeg: Der staar ogsaa andre Mindesmærker om dette Ministerium, naar det en Gang gaar sin Vej, og saa nævnedes jeg nogle af disse, og en af disse er det, jeg skal tage frem ved denne Lejlighed. Det er det vestindiske Spørgsmaal. Naar dette Ministerium en Gang gaar — vi ønske, at det maa ske snart — staar dog dette vestindiske Spørgsmaal som et Mindesmærke om dette Ministeriums Selvraadighed, et Mindesmærke, der mere end noget andet raaber om, hvor selvraadigt dette Ministerium er optraadt her i den Tid, det har siddet. Jeg skal ganske kort minde om dette vestindiske Spørgsmaals Historie. Det skal ikke blive ret vidtløftigt, det er jo en gammel Bekendt. Vi have haft det for her mange Gange. De allerfleste ærede Medlemmer vide jo, hvorledes det er gaaet med disse vestindiske Der. Da dette Ministerium kom til Koret, saa det nogenlunde ud derovre. Da havde man det saaledes, at vi kunde gøre Regning paa at faa Pengene fra Vestindien her til Danmark, at St. Thomas skulde betale ca. 100,000 Kr. hvert Aar som Bidrag til Danmark, og til Administrationsudgifter skulde det betale om Aaret 25,000 Kr. Men temmelig hurtig, efter at dette Ministerium var tiltraadt, blev Historien en anden — det blev daarligere Løber derovre, og Finansministeren mødte da her med et Forslag om at bevilge et Laan til et Fællesskuffertogeri derovre og med et andet Forslag om at bevilge et Laan til Planterne derovre. Folketinget gif beredvilligt i 1876 ind paa disse Laan, ind paa at bevilge 1,500,000 Kr. til Fællesskuffertogriet, og det gif ogsaa ind paa at bevilge 600,000 til Laan til Planterne i Vestindien. Det gif sikkerlig ind paa disse Laan i Tillid til, at Finansstyrelsen vilde styre saaledes, at det ogsaa i Vestindien skulde blive til Gavn, det gif kort sagt ind paa disse Laan, i Tillid til Regeringen. Da vi nu fik det ulykkelige Oprør derovre i 1878, en Revolte, som førte til en Del Værdiers Odelæggelse derovre, maaste for $2\frac{1}{2}$ Million Kroner eller